

[Bouet.]

lem har været med til at gennemføre, fuldstændig vil afhjælpe Arbejdsløsheden i det Aar, der kommer. Det ærede Medlem vil blive i høj Grad skuffet med Hensyn til disse Loves Resultater, naar Aaret er afsluttet. Nej, Forholdet vil blive ved med at være dette, at en Masse unge med eller uden Understøttelse vil færdes rundt omkring paa Gaderne og demoraliseres.

Det er dette, som vi fra vor Side har ønsket at medvirke til at ændre, og det var det, jeg tænkte paa, da jeg talte om en Sindelagsopfattelse. Vor Stilling er netop dikteret af Interesse for de unge, for dem, som skal bære Fremtiden, og det er beklageligt, at det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen ikke har samme Sindelag og ikke har villet give dette til Kende. Undskyld, at jeg siger, at jeg tror, det er at rent partipolitiske Grunde, men det ærede Venstreparti, som jo er hundeked af hele det Samarbejde, det har haft med den højtærede Regering, vil nu gerne markere, at nu er de ved igen at blive Oppositionsparti. De vil gerne paa Vælgermøder til Sommer have Lejlighed til at sige: Ja, men vi gik imod Regeringen paa disse og hine Omraader!

Hvad Arbejdsgiverforeningens Mening om dette Spørgsmaal angaar, maa jeg indrømme, at jeg ikke har søgt at lære Arbejdsgiverforeningens Mening at kende. Med Hensyn til at kunne finde Arbejdsgiverne, eller hvem Arbejdsgiverne vil finde i denne Sag, saa tror jeg, at Venstrepartiet maaske i højere Grad end vi kender de Gange og Trapper, som Arbejdsgiverne færdes paa.

Jeg vil atter en Gang anbefale dette Forslag som værende en Sindelagslovgivning, dikteret af Interesse for de unge, hvem det ellers i de Tider, der kommer, vil være umuligt at skaffe sig Arbejde. Thi selv om det ærede Medlem kan fremføre, at et enkelt Fag, Byggefaget, vil faa fuld Beskæftigelse, kan han være sikker paa, at der vil være mangfoldige Fag, hvor det overhovedet ikke vil lykkes for de unge og ej heller for ældre at komme i Arbejde.

Søren P. Larsen: Jeg skal kun gøre den korte Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Bouet, at det er jo rigtigt, at selv om der kommer mere Beskæftigelse, maa det befrygtes, at der bliver mange ledige. Men det har vi ogsaa taget Hensyn til. Har vi ikke for faa Dage siden gennemført Bestemmelser, som tilsigter at afhjælpe de værste af Arbejdsløshedens Følger, baade

for de forsikrede og for dem, der ikke er forsikret? Det nævnte jeg i mit første Indlæg. Og vi har ved Ændringen i Arbejdsløshedslovens § 32 — Loven fra i Fjor — skabt Mulighed for, at unge arbejdsløse paa ny med deres Understøttelse kan søge faglig Uddannelse paa tekniske Skoler, paa Handelshøjskoler og paa Folkehøjskoler, saaledes at jeg tør paastaa, at vi fra vor Side under den Lovgivning, som har udfoldet sig her i Vinter, har haft Lejlighed til at vise vort Sindelag. Vi sad ikke og saa sure ud og undlod at stemme eller stemte imod, men vi har positivt stemt for Foranstaltninger, der bringer baade Beskæftigelse og Hjælp til dem, der er ramt af Krisens værste Følge, Arbejdsløsheden.

Det ærede Medlem Hr. Bouet var inde paa, at der var nogle, der var hundekede af det. Jeg ved ikke, hvor det ærede Medlem har den Følelse fra, men det er jo muligt, at der er Folk, der gaar rundt med de Fornemmelser. Jeg skal da nøjes med at sige til det ærede Medlem Hr. Bouet, at de Konservative har jo faaet visse Indrømmelser, naar de har forhandlet med Regeringen. Jeg kan minde det ærede Medlem om den Gang, de fik Lejlighed til i en Lov at forandre Ordene „det er forbudt“ til „det er ikke tilladt“. Og her i Lovforslagets § 1 har de faaet fjernet Bestemmelsen om, at de unge arbejdsledige skulde have Indflydelse paa Ledelsen, men saa kommer det igen i Betænkningen. Jeg kan lykønske Partiet til de Indrømmelser, de har faaet paa de Punkter.

Til det ærede Medlem Hr. Rager vil jeg sige, at det fremgaar tydeligt af vor Betænkning, at vi har henvist til de Millioner, der er anvist til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden, og til de Millioner, der er bevilget til Arbejders Igangsættelse. Derfor har vi Ret til at skrive, at yderligere Millionbeløb vil vi ikke være med til. Det er disse tre Millioner, som der sigtes til. Det ærede Medlem var inde paa, hvor meget det offentlige vilde spare, naar dette Lovforslag gennemførtes. Jeg skal ikke spaa, og jeg tror heller ikke, det er værd, at det ærede Medlem spaar. Lad nu dette Lovforslag blive gennemført med de tre Partiers Villie, og vi vil saa til sin Tid faa Regnskaberne at se. Saa mødes vi igen, ærede Medlem Hr. Rager, og hvis det ærede Medlem kan paavise Millionbeløb i Besparelser, skulde jeg kende det ærede Medlem daarligt, hvis han ikke vil fremvise dem her fra Talerstolen. Og skulde det ikke blive Tilfældet, skal jeg